

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו, ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים לקיים מצות הדלקת נרות חנכה כמו שתקנו רבותינו זכרונם לברכה עם כל המצות הכלולות בה, לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי

**אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנוּ לְהַדְלִיק נֵר (שֶׁל) חֲנֻכָּה:**

בְּרוּךְ אַתָּה יי

**אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים
לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:**

בערב ראשון מוסיפים ברכה זו

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲיֵינוּ וְקִיָּמָנוּ
וְהַגִּיעֵנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה.**

הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ

אנו מדליקין על הנסים ועל הנפלאות ועל התשועות ועל הנחמות ועל המלחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, על ידי כהניך הקדושים, וכל מצות שמונת ימי חנכה, הנרות הללו קדש הם, ואין לנו רשות להשתמש בהם, אלא לראותם בלבד, כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסִיך ועל נפלאותיך ועל ישועתך:

מְזֻמּוֹר שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך יי כי דליתני ולא שמחת איבי לי: יי אלהי שועתי אליך ותרפאני: יי העלית מן שאל נפשי חייתני מירדי בור: זמרו לי חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו, בערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: יי ברצונך העמדתה להררי עז, הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך יי אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היוך עפר היגיד אמתך: שמע יי וחנני יי היה עזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען יזמרר כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אוֹדֶךָ:

סגולה לשמירה לומר כל לילה אחר הדלקת נר חנכה ז' פעמים יהי נועם, ומזמור יושב בסתר ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

יֵשֵׁב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר לי מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצדך אלף ורכבה מימנך אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאונך פן תגוף באבן ורגלך: על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטוה אשגבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: אך ימים אשביעהו וראאהו בישועתי: אך ימים אשביעהו וראאהו בישועתי:

לְמִנְצַח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו, יאר פניו אתנו, סלה: לדעת בארץ דרכך, בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמנים, כי תשפט עמים מישר, ולאמנים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם: אך נתנה יבולה, יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים, וייראו אותו כל אפסי ארץ:

מִצְוַת זָמִיר בְּשִׁיר

חתום שם המחבר בראשי החרוזים "מרדכי חזק"

מ עוז צור ישועתי לך נאה לשבח, תכון בית תפלתי
ושם תודה נזבח, לעת תכין מטבח מצר המנבח, אז
אגמור בשיר מזמור חנכת המזבח:

ר עות שבעה נפשי ביגון כחי כלה, חיי מררו בקושי
בשעבוד מלכות עגלה, ובידו הגדולה הוציא את
הסגלה, חיל פרעה וכל זרעו ירדו כאבן במצולה:

ד ביר קדשו הביאני וגם שם לא שקטתי, ובא נוגש
והגלני, כי זרים עבדתי, ויין רעל מסכתי כמעט
שעברתי, קץ בבל, זרבבל, לקץ שבעים נושעתי:

כ רות קומת ברוש בקש אגגי בן המדתא, ונהיתה לו
לפח ולמוקש וגאותו נשבתה, ראש ימיני נשאת,
ואויב שמו מחית, רב בניו וקניניו על העץ תלית:

י ונים נקבצו עלי אזי בימי חשמנים, ופרצו חומות
מגדלי וטמאו כל השמנים, ומנותר קנקנים נעשה נס
לשושנים, בני בינה ימי שמונה קבעו שיר ורננים:

ח שוף זרוע קדשך וקרב קץ הישועה, נקם נקמת דם
עבדיך מאמה הרשעה, כי ארכה לנו הישועה, ואין
קץ לימי הרעה, דחה אדמון בצל צלמון הקם לנו
רועים שבעה: